

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

40. De admirabili poena violantis festum S. Mariani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

462 COLLATON. SACRAR.
lius reliquæ illuc de more adferebantur, solent
oblationem facere, atq; imaginē eius depictā
contractus S. reliquiarum sanctificatam, hinc
sto loco per eades colere: quæ res improbis quo-
rundam, rebus sacris suum ad quæstum irre-
ligiosè abutentium moribus, vti & D. An-
nij, D. Cornelij, D. Hermetis, D. Quirini, & al-
liorum sanctorum nunc abiectis in dissuetudo-
nem, cuius tamen vt origo sanctissimum ha-
bet institutū: ita & effectus varijs exēplis pos-
set demonstrari, plurimis fuisse saluberrimus
*Gregorius Turonen. de gloria Confessorum cap. 81. De
admirabili pena violantis festum S. Mariani.*

CAP. XL.

FVit Marianus quidam Eremita, cui non
erat alter cibus, nisi poma agrestia: & si ei
aliquoties à quibusdam mel delatum fuisset,
aut si ipse reperire potuisset in syluis, hoc ei e-
rat cibus: qui cum plerunque visitaretur à plu-
rimis, quodam tempore à quærentibus non
poterat inueniri: inuestigantes denique cum
viri, qui venerant deprehenso vestigio inue-
nerunt locum, in quo flexo genu aquam hau-
sit à fluuio: & exinde progressi reperunt eum
sub vna arbore malo iacentem mortuum: vnde
de celebre ferebatur in populo, cum elisum ex
arbore spiritum exhalasse: sed euidenter non
est cognitum, quoniam à nullo refertur vi-
sum: tunc viri qui aduenerant eleuantes, at-
tulcrunt ad vicum Euanucensem: quem ablu-
tum,

tum, dignisque indutum vestibus, sepelierunt
in Ecclesia. Festa obitus per singulos celebran-
tes annos, atque conuenientes populi crebro
ab infirmitatibus sanabantur. Quidam autem
de vicinis annonas diu infectas aqua ac germi-
ne producto conflatas, facto igne super vimi-
na contexta torrere parat ad pocula facienda.
Accedens autem vnus vicinorum, ait: Quid
tu o homo hoc detineris in opere? An igno-
ras, quia solemnitas est beati Mariani? Qui
cum furore respondit, Putasne, o tu, qui hæc
loqueris, qui homo elifus ex arbore propter
compendia gulæ, angelorum sit relatus cõsor-
tio, ve sanctus debeat adorari? Melius est enim
opus necessarium in domo exercere, quàm ta-
lem sanctum excolere, quod ille audiens dis-
cessit, & cum reliquis ad basilicam sancti abiit
relicto domi vicino in opere laborante. Nec
mora, stante vento adprehenditur domus, in-
cendio exuritur omnis, nec quidquã de sub-
stantia restat hominis. Exinde eleuati globi
flammarum super hospitola aliorum, quæ
circum locata erant, huius hominis arcem, se-
pes, tuguriola vel porcorum vel animalium,
reliquaque, quæ ad eum pertinebant, flamma
penulsi. Nec quidquam remansit huic mise-
ro, quod non fuisset igni succensum: quod si
euenisse quis fortuito putat, admiretur quod
nulli vicinorum circummanentium nocuit.
Quid nunc agis o cruda rusticitas, quæ sem-

per in Deum, & eius amicos murmurat, ut tibi exinde damnum acquiras?

Subijcere hic visum est historiam prolixam quidem, sed lectu admodum iucundam, ex Recognitionum D. Clementis li. 7. & sequentibus collectam. Quomodo D. Clemens iam in D. Petri Apostoli discipulatum admissus, matrem Mathidiam, fratres Faustum et Faustum, ac denique patrem Faustianum, admirabile casu à se invicem multis annis diuisos, atque in peregrina loca dispersos, tandem summo suorumque gaudio eos agnouerit, & complexus sit.

CAP. XLII

EGressi tandem etiam Tripolim Phœnicie urbem, primam in Hortostade haud procul à Tripoli, facimus mansionem: ubi sequenti quoque die remorati, quia omnes penes, qui Domino crediderant, dum diuelli à Petro nequeunt, illo usque sequuti sunt: inde Antiazadum venimus, sed quod multi nos comitantur, ait Petrus ad Nicœtam simul atque Aquilam. Quoniam quidem plurimæ fratrum turbe nobiscum sunt, & ingredientiæ singulas quasque vrbes, non parum inuidiæ contrahimus, videtur mihi prouidendum, ut neque ipsis ingratum sit, si prohibeantur sequi, neque nobis pompæ alicuius excitet malignus inuidia. Censeo itaque te Nicœtam atque Aquilam præcedere, nos cum ipsis: ita ut etiam vos in duas partes diuisam multitudinem ducatis, ut sparsim magis quam sub vna congregatione